

BOLETIN OFICIAL ECLESIÁSTICO del OBISPADO DE MALLORCA.

PARTE OFICIAL.

Carta de nuestro Santissimo Padre el Papa Pio IX á nuestro Exmo. é Ilmo. Prelado en contestacion á la que este le habia dirigido con fecha 15 de julio último.

TEXTO.

Venerabili Fratri Michaeli Episcopo Majoricensi. — Palnam Balearium.

TRADUCCION.

A nuestro venerable hermano Miguel, Obispo de Mallorca.
—Palma en las Baleares.

PIUS PP. IX.

Venerabilis Frater salutem et Apostolicam Benedictionem. Quod hostes catholici nominis de Nobis et Apostolica Sede malum cogitarunt, Deus pro sapientia et bonitate sua convertit illud in bonum. Cum enim ad evertendum dissolvendumque mysticum Ecclesiae aedificium nihil aptius et commodius putassem, quam ut temporalem principatum Romanae Sedis et Nostrum violenter impugnarent, ex hoc effectum est, ut, arctius

PIO IX PAPA.

Venerable hermano, salud y bendicion apostólica. El mal que los enemigos del nombre católico maquinaron contra Nos y la Sede apostólica, segun la sabiduría y bondad de Dios ha sido convertido en bien, pues cuando creian que combatir violentamente la soberanía temporal de la Sede Romana y nuestra era lo mas oportuno y espedito para destruir y aventar el edificio místico de la Iglesia, ha resul-

*inter se coalescentibus circa Pe-
tri Cathedram Ecclesiae Pasto-
ribus, firmius ac validius divi-
num illud aedificium consiste-
ret. Huc quamplurimum contu-
lit Venerabilium Fratrum, qui
Urbe praesentes affuerunt so-
lemnibus Pentecostes diebus,
studium et consensio; sed non
minus profuit conduxitque coe-
terorum absentium aemulatio,
qui certatim accedere et suffra-
gari Fratrum sententiae studue-
runt. Quapropter literae Tuae
jucundissimae nedum pretium et
effectus habent officii singularis
(quod pergratum alioquin no-
bis fuisset), sed majus aliquid
et gravius praestant, una cum
aliorum Episcoporum voce et
scriptis conjunctae et consocia-
tae. Proinde zelo et obsequio
Tuo mutuam Pontificiae chari-
tatis vicem rependimus, et Apos-
tolicam Benedictionem, quam
flagitas, Tibi, Venerabilis Fra-
ter, necnon Clero, ac fidelibus
sollicitudini muneres Tui con-
creditis per amanter impertimur.*

*Datum Romae apud S. Pe-
trum die 27 augusti 1862.—
Pontifcatus Nostri Anno XVII.
—Pius PP. IX.*

tado que uniéndose unos á otros con mas estrechos lazos los pastores de la Iglesia al rededor de la cátedra de Pedro, aquel edificio se ha mantenido mas sólido y pujante. A esto muy especialmente han contribuido el afán y la unidad de pensamiento de los venerables hermanos que estuvieron en esta ciudad los días solemnes de Pentecostes; y no menos aprovechó y condujo al mismo fin la emulación de los ausentes que á porfía se admiraron y han suscrito á la manifestación de sus hermanos. Con tal motivo tu muy grata carta tiene no solamente el valor y el carácter de un obsequio particular (lo cual siempre nos habría sido grato) sino que en unión y en armonía con la voz y los escritos de los demás Obispos tiene mayor y mas importante precio. Por esto correspondemos con nuestro amor de Pontífice á tu celo y obsequio, y con todo nuestro cariño, venerable hermano, te damos á ti, á tu clero y á los fieles encor- mendados á la solicitud de tu ministerio, la bendición apostólica que tanto deseas.

Dada en S. Pedro de Roma
el dia 27 de agosto de 1862,
año XVII de nuestro pontifica-
do.—Pio IX Papa.

Por conducto del Ministerio de Gracia y Justicia ha recibido nuestro Excmo. é Ilmo. Prelado la siguiente circular.

«MINISTERIO DE GRACIA Y JUSTICIA.

Negociado 1.º—Circular.—Excmo. Sr.—La Reina (Q. D. G.), queriendo dar un testimonio inequívoco de su piadoso celo y tierna devoción á la Santísima Virgen María, ha obtenido de la Santa Sede la gracia de que en el domingo tercero *post Pentecosten* ó en el infraoctavo de la Asunción, se celebre la fiesta del Purísimo Corazón de la Madre de Dios, por todo el clero secular y regular, inclusas las monjas, de los dominios españoles, con rito doble mayor y misa propia, rezándose el Oficio aprobado por S. S. en 21 de julio de 1851, con lo demás que resulta del Breve de concesión. Y á fin de que tenga cumplido efecto la voluntad de S. M., y á los demás que correspondan, remito á V. E. de su Real orden, un ejemplar autorizado de los referidos Breve y Oficio, cuyo recibo se servirá V. E. acusar.

Dios guarde á V. E. muchos años. San Ildefonso
31 de julio de 1862.—Fernandez Negrete.—Sr. Obispo de Mallorca.

REGNI HISPANIARUM.

Serenissima Regina Catholica Elisabeth II. æmulatissima studia illorum ex Regibus Hispaniæ, qui Beatisimam Virginem Mariam tenerrimo filiali affectu venerantes, Illius cultum in dies magis promovere inter gentes sibi subditas concupiverunt, ut Deiparæ patrocinio, novo obsequio implorato, felicius Sui Status res singulæ procedant, Sancissimum Dominum nostrum Pium Papam IX. suppliciter exoravit, ut de Apostolica Benignitate in omnibus Ditionibus Hispaniæ amodò recoli valeat de præcepto Festum Purissimi Cordis Deiparæ Dominicâ

tertiá post Pentecosten, vel Dominica post octavam Assumptionis, cum Officio et Missa propriis a Sancta Sede aprobatis die 21 Julii anni 1851. Hæc porró tam fervida vota Sanctitas Sua per amantè excipiens, annuere dignata est ut in omnibus Dominis Serenissimæ Reginæ Catholice a Clero Sæculari et Regulari, nec non a Sanctimonialibus cuiuscumque Instituti, alterutra ex enuncialis Dominicis, ritu duplice majori persolvatur Officium proprium cum Missa Purissimi Cordis Beatæ Mariæ Virginis; ac insuper indulxit, ut hoc Festum transferri valeat cum officio et Missa ad primam sequentem diem liberam, quibus annis juxta Decreta in propria sede locum habere neguit, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 26 Junii 1862.

C. Episcopus Portuen. et S. Rufinæ Cardinalis Patrizi, S. R. C. Praefectus.=(Hay un sello.)=D. Bartolini, S. R. C. Secretarius.

Hay un sello del Ministerio de Gracia y Justicia.

He aquí ahora el rezo del Purísimo Corazon de María aprobado por Su Santidad. La Misal se publicará, Dios mediante, en el n.º próximo.

IN FESTO
PURISSIMI CORDIS B. MARIAE V.

DUPLEX MAJUS

OFFICIUM ET MISSA APPROBAT. A S. R. C.

Die 21 juli 1855.

AD VESPERAS.

*Antiph. et Cap. de Laudibus. Psalmi ut in
Officio Parvo. Hymnus.=Ave Maris Stella.*

- ¶. Exulta in omni corde, filia Jerusalem:
¶. Rex Israel Dominus in medio tui.

*Ad Magnif. Ant. Exultavit cor meum
in Domino, et exaltatum est cornu meum
in Deo meo, quia laetata sum in salutari tuo.*

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in
Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spi-
ritus Sancti habitaculum praeparasti, con-
cede propitius ut ejusdem Purissimi Cordis
festivitatem devota mente recolentes, se-
cundum Cor tuum vivere valeamus. Per
Dominum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Ave Maria gratia plena Domi-
nus tecum.*

Psalmus. Venite exultemus Domino.

Hymnus. Quem terra, pontus, sidera etc.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Psalmi ut in Officio parvo B. Mariae.

Ant. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

V. Anima mea liquefacta est:

R. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lectio I. Cap. 4.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

^{v.} Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum.
Ut timeat nomen tuum.

^{v.} Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.
Ut timeat.

Lectio II. Cap. 5.

Veni in hortum meum Soror mea Sponsa: messui myrrham meam cum aromatis meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt mirrham, et digitii mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est. Tu autem.

^{v.} In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducet me,

^{v.} Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lectio III. Cap. 5 et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum: qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis

est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam. Tu autem.

R. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi. * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancilae tuae.

Y. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. Qui consolatus. Gloria Patri. Qui consolatus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Beata, quae credidisti, quoniam perficiuntur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Y. Fortis est ut mors dilectio.

R. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

*Ex Serm. 9. de Visitatione.**Lectio IV.*

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos efferam; quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quae meruit effici Mater Dei, quae in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo Cor Virginis ardens erat? Tu autem.

R. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria: Opes superbae et justitia.

y. Ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam. Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo Beata protulit verba bo-

na, id est verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens; sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summeque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtutis à Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Haec septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus. Tu autem.

Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctae spei. In me gratia omissis viae et veritatis. In me omnis spes vitae et virtutis.

Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis spes.

Lectio VI.

Quae verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia fauibus meis, id est omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis Beatae Virginis devota mens sentit, est ardore piae devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igit-

turi per ordinem has septem flamas amoris, verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatiens. Septima amoris consummantis. Tu autem.

v. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie et obseruat ad apostoles ostii mei. Qui me inveniet inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

v. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me.

Gloria Patri. Qui me.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suaee.

v. Ego dilecto meo.

v. Et ad me conversio ejus.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap 2.

In illo tempore: dixit Mater Iesu ad

illum; Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pa-
ter tuus et ego dolentes quaerebamus te.
Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

*In Homil. Hyem, de Temp. Dom. I,
post Epiph.*

Mater ejus, inquit Evangelista, conser-
vabat omnia verba haec in Corde suo. Om-
nia quae de Domino vel a Domino dicta,
sive acta cognoverat Mater Virgo, diligen-
tius in Corde retinebat, solcrite cuncta me-
moriae commendabat, ut cum demum tem-
pus praedicandae, sive scribendae Incar-
nationis ejus adveniret, sufficienter univer-
sa, prout essent gesta, posset explicare
quaerentibus. Imitemur et nos, Fratres
mei piam Domini Matrem, ipsi quoque om-
nia verba et facta Domini ac Salvatoris nos-
tri fixa in corde conservando. Tu autem.

B. Aquae multae non potuerunt extin-
guere charitatem: * Neque flumina obruent
eam.

* Si dederit homo omnem substantiam
domus suae pro dilectione, quasi nihil des-
piciet eam. Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actorum
meditatione diurna et nocturna importunos
inanum nocentiumque cogitationum re-
pellamus incursus: horum crebra collatio-

ne et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractio-
num colloquiis castigare, atque ad divinae
frequentiam laudis accendere curemus.
Si enim fratres carissimi, in futuri beatitudo-
nibus saeculi habitare in domo Domini,
ac perpetuo illum laudare desideramus,
oportet nimirum et in hoc saeculo, quod
in futuro quaeramus, sollicite praemon-
tremus: frequentando videlicet Ecclesiae
limina, et non solum in ea laudes Domini
canendo, sed et in omni loco dominationis
ejus ea, quae ad laudem gloriamque condi-
toris nostri proficiant, verbis pariter ac
factis ostendendo. Tu autem.

R. Spiritus meus super mel dulcis, et
haereditas mea super mel et favum. Qui au-
dit me non confundetur. * Et qui operantur
in me non peccabunt.

R. Qui elucidant me vitam aeternam ha-
bebunt. Et qui.

Gloria Patri. Et qui.

Lectio IX.

*De Homilia Dominicae occurrentis, sed si
extra Dominicam agi de hoc Festo contin-
gat, tunc Lectio IX incipiet ab asterisco
posito supra Lectione VIII.*

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Trahe me post te curremus in odorrem unguentorum tuorum.

Psalmus. Dominus regnavit=*cum reliquis de Dominica.*

Ant. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propria, amica mea.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Ant. Adjuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitetis dilectam quoadusque ipsa velit.

Ant. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. C. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum,
ut signaculum super brachium tuum, quia
fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus
aemulatio. Lampades ejus lampades
ignis, atque flamarum.

HYMNUS.

O gloriosa Virginum.....

¶. Qui me invenerit inveniet vitam;

¶. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus. Ant. Extollens vocem
quaedam mulier de turba dixit illi: beatus
venter qui te portavit et ubera quae suxisti.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in
Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spi-

ritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.

AD PRIMAM.

- ℟. Breve. Christe Fili Dei vivi.
℣. Qui natus es de Maria Virgine. *Ad Absolutionem Capituli lectio brevis.* In omni terra, *ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM.

- Ant.* Dilectus meus.
Cap. Pone me ut signaculum.
℟. br. Anima mea liquefacta est. Anima.
℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta est. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Anima mea.
℣. Fortis est ut mors dilectio.
℟. Dura sicut infernus aemulatio.

AD SEXTAM.

Ant. Fulcite,

Cap. Eccli. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam, ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

- ℟. br. Fortis est Ut mors dilectio. Fortis.
℣. Dura sicut infernus aemulatio. Ut mors.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto:
Fortis est.

R. Ego dilecto meo.

V. Et ad me conversio ejus.

AD NONAM.

Ant. Ego dormio.

Cap. Eccl. 24.

In omni terra steti, et in omni populo,
et in omnibus requiem quaesivi, et in ha-
reditate Domini morabor.

R. br. Ego *Dilecto meo. Ego.

V. Et ad me conversio ejus. Dilecto meo.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Ego dilecto meo.

V. Qui me invenerit inveniet vitam.

R. Et hauriet salutem a Domino.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Omnia ut in primis.

V. Viam mandatorum tuorum cucurri.

R. Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnificat. Antif. Exultavit Cor
meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi
magna qui potens est.

PALMA DE MALLORCA.

Imprenta de la V. de Villalonga.